

Banen, idet Viborg jo er et Gennemgangssted? Det er dem, der særdes paa Hobro—Løgstør Banen og paa Malestrupbanen ned til Viborg. Disse Baner have si Virkeligheden blot lokal Interesse; de have kun Interesse for Staten i sin Helhed, set fra det Synspunkt, at, hvad der hjælper den ene Egn, hjælper ogsaa paa det hele. Ellers have disse Baner kun ren lokal Interesse; thi man skal ikke kunne paavise nogen gennemgaaende Trafik paa disse Baner, saaledes som de nu ligge. — Hvad er der saa ikke anvendt her? Hobro—Løgstørbanen har Staten selv bygget med et Tilskud fra Kommunen af 40,000 Kr. pr. Mil, og driver den selv. Tilskuddet udredes tilmed paa den overordentlig behagelige Maade, at man uden at svare Rentier af noget Beløb udreder det i Løbet af 15 Aar. Malestrup—Viborgbanen er ganske vist bygget af Koncessionshaverne som privat Bane; men for det første har Statskassen tilskudt 80,000 Kr. pr. Mil og har dernæst i Virkeligheden paataget sig $\frac{3}{4}$ af den yderligere Udgift ved at overtage Driften mod en Forpagtningssagift af 3 pCt. Jeg tror derfor nok, jeg tør antage, at den paagældende Egn heller ikke ved dette Banestykke bidrager mere end 40,000 Kroner pr. Mil. Det er altsaa, hvad der er ydet af Staten til denne Landsdel. Jeg har selv været med til at anbefale det og anser ikke over, at det er fæst, men naar man nu klager derover, er der Grund til at fremdrage, at denne Landsdel, som er forholdsvis daarligt befolket, som har forholdsvis magre og daarlige Jorder, er bleven gunstig stillet i Sammenligning med andre Egne, som ere langt tættere befolkede, og som have langt bedre Jorder. Disse maa være glade, hvis Lovforslaget om private Baner kan gaa igennem, saaledes, at de kunne saa Banen med et Offer af 120—130,000 Kr. pr. Mil. — Men saaledes gaar det. Man tager til Indtægt, hvad der ydes, og klager over, at Lovgivningsmagten ikke vil gøre noget for disse Egne, skønt der dog er gjort betydeligt baade for disse Egne og for Viborg, der har faaet sit Op-land ført ind til sig.

Nu er Spørgsmaalet, om man yderligere skal give 346,000 Kr. Jeg gentager dette: 346,000 Kr. thi jeg vil med det samme gøre nogle Bemærkninger angaaende nogle Betragtninger, som ere komne frem om, at Differencen i Virkeligheden ikke er saa stor. Dog paastaar jeg, at Differencen 346,000 Kr. er korrekt. Naar jeg tager samtlige de Tal, som angive alle de forøgede Udgifter og Besparelser paa dette Omraade, er Differencen for

Tiden 346,000 Kr. Naar man nu siger, at hvis man gaar ned til 220,000 Kr., kommer der fremtidige Udgifter, vil jeg gøre opmærksom paa, at akkurat det samme Raisonnement kan opstilles med Hensyn til Flytningen af Stationen for den Sum, den er kalkuleret til, nemlig 554,000 Kr. tror jeg det er. Maaffe er det dog gaaet ned til et andet Tal. (Afbrudelse). Ja det er et andet Tal. Jeg huskede det ikke, men mine Betragtninger gælde ogsaa om dette Tal. Thi hvorledes er ikke den oprindelige Sum reduceret ved den gode Assistance fra Ministerens Side under Overvejelsen af, hvor langt man kan gaa ned? Man har baaret sig ad akkurat paa samme Maade som med Hensyn til Udvidelsen af den nærværende Station, hvor man er gaaet saa langt ned, som man mener, at man kan komme; den ærede Minister har jo udtalt, at skønt han ikke synes om, at vi nedsætte Summen, kunde han dog slippe igennem med det. Det samme gælder ligeledes, naar vi ikke skulle anvende mere til Flytningen af Stationen, end tidligere er beregnet; saa saa vi de samme Mangler med Hensyn til Gaatalligheden af Spor, Skinner, Brolægningen, Overbygning af Perronen o. s. v. Det stiller sig her akkurat paa samme Maade. — Derfor bliver det for hver Gang, vi have med denne Sag at gøre, klarere for mig, at Kravet om en Flytning er et Krav, som man med fuldgod Grund kan modsætte sig, og at man, efter hvad der er ofret paa disse lokale Hensyn, kan indskrænke sig til at gøre, hvad der behøves for at faa en forsvarelig Station, og ikke behøver at tage denne langt større Udgift. Ja, hvis man paa den Egn kan lægge de 346,000 Kr. paa Bordet, saa skal jeg med Fornøjelse stille mig anderledes over for Sagen; men ogsaa kun da. — Naar man nu henviser til dette søle Rebroussementsspor, saa tror jeg nok, at ingen, som sidder her i denne Sal, vil kunne opleve den Tid, hvor man er sluppet for disse Rebroussementsspor rundt om ved Stationer, hvor de ere ganske anderledes ubekvemme end ved Viborg. — Jeg skal med denne, desværre lange, Udtalelse til-lade mig paa ny at indstille Udvalgsflertallets Forslag til Vedtagelse.

Formanden: Det kan vel være muligt, at den ærede Ordfører, hvad han jo selv syntes, er kommen noget længere bort fra det, der egentlig foreligger, end han selv fra først havde tænkt. Jeg har dog ikke fundet Anledning til at gøre nogen Erindring derimod i Øjeblikket, men jeg vil